

afflaffes, saa fleer det ene og alene, fordi der i forrige Møde blev rettet en bestemt Opfordring til mig i saa Henseende; jeg stulde ellers have overladt det til de Medlemmer, som staae i Spidsen for Endringsforslaget, fremdeles at føre Ordet for samme, saaledes som de have gjort det hidtil. Den Discussion, som her er ført, om Dødsstraffen er berettiget eller ikke berettiget, om, hvorvidt den bør afflaffes eller ikke afflaffes, har, saavidt jeg kan skjønne, hidraget ikke Lidet til at bringe Klarhed over dette Spørgsmaal. Man begyndte først med at undersøge, hvorvidt Dødsstraffen er retfærdig fra de forskjellige Straffetheoriens Standpunkt; man kom imidlertid snart til det Resultat, at denne Undersøgelse ikke var værd at fortsætte. Alle ere nu enige om, at det, hvorpaa det kommer an, er, om Dødsstraffen er nødvendig for Samsundet eller ikke; herom dreier sig i Virkeligheden nu Spørgsmaalet mellem Partierne, og det er altsaa det Spørgsmaal, hvorpaa det vil beroe, om Dødsstraffen vil blive afflaffet eller ikke. Noget egentligt Beviis for Dødsstraffens Berettigelse eller Ufberettigelse kan ikke føres. Det har viist sig, at de, der ad den rene Tænkningens Vej vilde komme til et Resultat i denne Henseende, ere komne paa Afveie. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds (Kiebe), der forøvrigt for Dieblirket ikke er tilstede, citerede en af vore berømteste criminalistiske Forfattere, der nu er død, og bemærkede, hvad der forholder sig ganske rigtigt, at denne Forfatter i en tidligere Periode var kommen til det Resultat, at Morderen havde Ret til at kræve, at Samsundet stulde tage Lidet af ham. Jeg troer ikke, man kan anføre noget bedre Beviis for, at, naar man ad den rene Tænkningens Vej vil komme til et Resultat i denne Henseende, kommer man paa Afveie. Det er ikke den rene Tænkning, der her alene er raadende; tager man Verdens første Tænkere for sig, Kant og Hegel, saa vil man see, at de Betragtninger, de anstillede om denne Sag, ere saadanne, at vi ikke paa nogen Maade kunne gaae ind paa dem. Det er andre Hensyn, der her gjøre sig gjældende, det er ved Siden af Tænkningen, Følelses-, Erfarings-, Humanitets-, Mennekelighedshensynet over-

hovedet, der gjør Udslaget i denne Sag. Hvad nu Erfaringen angaaer, er det tilstrækkelig godtgjort fra Lande, hvor Dødsstraffen allerede er afflaffet, at de Forbrydelser, der krævede Dødsstraf, ikke ere tiltagne, efterat Straffen er afflaffet; det er en Kjendsgjerning, der statistisk kan eslervises, men hvad der er endnu mere slaaende, er den Omstændighed, at i de Lande, hvor Dødsstraf har været almindelig for en stor Mængde Forbrydelser, og hvor man efterhaanden har afflaffet den for flere og flere Forbrydelser, har det viist sig, at de Forbrydelser, for hvilke der tidligere har været sat Dødsstraf, ikke ere tiltagne, men tvertimod aftagne, siden Dødsstraffen blev ophævet. Det er saaledes bekjendt, at den engelske Bank indgav en Petition til Parlamentet om, at Dødsstraf maatte afflaffes som Straf for Forsalfningen af Banknoter, naaget det maatte ligge i Bankens Interesse, at disse Noters Forsalfning ikke tiltog, men astog; men det viste sig, at Banken havde regnet rigtigt, thi Forsalfningen astog virkelig, efter at en Parlamentsact var vedtagen om Dødsstraffens Afflaffelse for denne Art af Forbrydelser. Saaledes kunde man anføre mangfoldige Exempler, og her træffer det sig saa mærkeligt, at det Beviis, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds især lagde Vægt paa for at forsvare Dødsstraffen, med stor Styrke vender sig mod ham selv. Denne Straf, sagde det ærede Medlem, har alle Tiders og alle Slægters Vidnesbyrd for sig. Ja, ganske vist! til alle Tider og i alle Slægter har Dødsstraffen været anerkjendt, men man maa vel lægge Mærke til, at Dødsstraffen er aftaget gradviis. Saaledes havde man f. Ex. for 100 Aar siden i England Dødsstraf for 130 Arter Forbrydelser, det var, som en Forfatter udtrykte sig, et reent Menneflageri, der fandt Sted i det engelske Samsund; men dette bevægede ogsaa Parlamentet til efterhaanden at afflaffe Dødsstraffen for mangfoldige Tilfælde, hvoraf navnlig Robert Peel havde stor Fortjeneste, saa at der nu i England kun er fastsat Dødsstraf for 20 Arter Forbrydelser. Indeholder dette ikke et slaaende Beviis for, at Samsundet er i en saadan Udvikling henimod Dødsstraffens Afflaffelse, at